

POLITIIDRÆT

Dansk Politiidrætsforbund nr. 6 • 2021

RIGSPOLITICHEF THORKILD FOGDE I SAMTALE MED DPIF

DANSK POLITIIDRÆTSFORBUND FYLDER 75 ÅR

DANSKE POLITIMESTERSKABER I HALVMARATON

ORIENTERINGSLØB PÅ FÆRØERNE

*Politidirektør Michael Boelsen.
Færøernes Politi til højre, og til venstre stævneleder og arrangør Erik Lindholdt, Esbjerg Politiidrætsforening*

Så lykkedes det. Efter 4 års planlægning blev Bakskuldløbet på Færøerne 1. august 2021 skudt i gang med Esbjerg PI som arrangør. Herefter fulgte en uge med 4 orienteringsløb pakket ind i en række udflugter og fjeldvandring på de fantastiske øer i Nordatlanten. I alt 117 o-løbere fra Norge, Sverige og Danmark var med på turen, hvor Færøerne viste sig frem på bedste vis med fantastisk vej og en uovertruffen gæstfrihed. Flere af deltagerne er gået sammen om en beskrivelse af turen, som I kan glæde Jer til at læse i Politiidræt. Resultatlister fra de 4 løb kan ses på www.politisport.dk → **Bakskuldløb - orienteringsløb på Færøerne**

Bakskuldløbet på Færøerne

Igen en fantastisk oplevelse

AF Esben Blicher, Fredericia PI

FOTOS Jan Kofoed-Nielsen, PI-København

ORIENTERINGSLØB VED TOFTAVATN

Smånyynnende traver jeg op til start til det første løb i dette års Bakskuldløb på Færøerne. Melodien er "Står på en alpetop" med Shu-bi-dua, og jeg går og funderer over "hva' faen skulle jeg egentlig her"?

Udgangspunktet var, at Esbjerg PI igen havde lagt sig i selen for

at give orienteringsløberne i Danmark, Sverige og Norge mulighed for en stor og flot oplevelse af at løbe i et helt anderledes miljø end til dagligt. I 2017 fik vi samme tilbud – og dengang var stævnet en stor succes. Godt vante ankom vi til de nordatlantiske øer, hvor vi i år skulle løbe 4 forskellige orienteringsløb i løbet af en uges tid. Arrangementet lod sig ikke stå tilbage

for 2017 – vi blev præsenteret for kendte og ukendte terræner med meget stor kvalitet – både kort og terræn. De kendte terræner var blevet udvidet og opdateret. Forventningernes glæde stod i kø – og os ca. 112 deltagere blev ikke skuffede.

Da jeg nåede op på "alpetoppen" til første start, kom jeg i tanke om, at nu skulle min krop ud og motioneres. Hjernen blev forsøgt slået over på O-løbs-programmet, og turist-indstillingen blev dæmpet en smule. Starten havde Esbjerg PI lagt med rigtig fin udsigt over løbsområdet Toftavatn, som ligger ca. 15 minutters kørsel fra Thorshavn. Området var blevet nytegnet af Gert Pedersen fra OK Melfar og Jørgen Stamp fra Odense OK.

Med kraftig kupering, høj lyng og udsigt til en sø i bunden, løb

jeg af sted sammen med Karsten Jørgensen, som løb en anden bane end jeg. For mit vedkommende gik post 1 og 2 nogenlunde, og på vej til post 3 kom underlag og omgivelser pludselig til at ligne hinanden i en sådan grad, at jeg formåede at miste orienteringen. Jeg havde ellers grinet af politidirektør Michael Boolsens åbningstale, da han nævnte, at man let kunne fare vild i Færøernes natur. Det skulle ikke overgå mig, da man mere

eller mindre kunne se fra post til post.... troede jeg. Banelægger Peder Stephansen ville det anderledes. Bagud på tid, og selvtillid, fortsatte jeg løbet, der hurtigt viste sig at være en tung affære. Højdemeterne – i alt 309 m på 7,5 km – satte sit præg på bengtøjet, der næsten konstant måtte arbejde med høje knæløftninger for at komme over lyngen.

Undervejs fik flere deltagere uventet besøg af Færøernes natur fra oven, da vi åbenbart kom lidt for tæt på de større fugles bopæle. Fuglene svarede igen ved med stor fart at dykke ned mod vores isser. Mellem post 11 og 12 fik jeg besøg af en sådan fugl, og sjovt nok glemte jeg en stund, at jeg havde ondt af mig selv og kunne pludselig løbe mærkbart hurtigere. Resten af turen gik jævnt med "kun" 1 bom på en post, som banelæggeren havde placeret nede i en rende. Slutsporten til post 21 steg omkring 25 m i højden over en kort distance, således at spurten i stedet blev til "langsom besværet gang med højlydt prustelyde".

Vel hjemme i stævnecenteret fik vindere og andre deltagere overrakt flotte præmier på de 5 forskellige baner i dame- og

Peter Wihan til venstre og Philip Knak til højre på Havnardalur

Esben Blicher, artiklens forfatter, i mål efter byløbet i Tórshavn

herreklasserne. Såmænd om jeg ikke fik overrakt en præmie – dog i kategorien ”andre deltagere”, som gjorde sig fortjente til en lodtrækningspræmie ved blot at gennemføre. Resultaterne kan findes på Politisport.dk.

SPRINT I TÓRSHAVN

Dagen efter om aftenen skulle slaget slås inde i Thorshavn City, hvor vi nu skulle sprinte. Distancen i sprint er typisk kortere, der er flere poster og kortet er mere detaljeret i forhold til almindelig orientering. Sprint er en fantastisk disciplin, hvor der bliver stillet ekstra krav til kortlæsning, vejvalg og ikke mindst hurtige ben, hvis du har planer om at være med i toppen. Hvis man bare har en plan om at være med og mere sig, så er det heller ikke noget problem, da man både kunne deltage på lange svære baner og korte lettere baner.

Esbjerg PI havde fået 2 nye med på holdet, nemlig Torkil Hansen fra PI-København og Mogens Jørgensen fra Allerød OK. Sidstnævnte er ved at blive en fast og kæmpe hjælp til politistævner, hvor Mogens holder styr på startlister, tidstagnung og resultater. Førstnævnte var til dagens løb banelægger, og Torkil havde – jf. eget udsagn – fået leveret et terræn, der åbnede for fede stræk og muligheder for at udfordre løberne.

Vi blev sendt ud på banerne med nogle indledningsvis lange stræk, hvor vi blev udfordret på evnen til at vælge vej. Vi blev herunder zig-zagget godt rundt og ned til det ældste område i Thorshavn, Tinganes. Dette område består af gamle træhuse og Færøernes regeringskvarter, som er bygget meget tæt med smalle gyder og stejle trapper imellem. Med historiens vingesus omkring os, fik vi kæmpet os videre op til midtbyen og op ad bakken til mål. Banerne havde stor kvalitet og alle morede sig formentlig i stor grad. Bane 1 for herrernes vedkommende blev i øvrigt afgjort med 10 sekunders mellemrum. Banen var 2,8 km i luftlinje, og alligevel blev der løbet omkring mellem 4,3 og 5,0 km i alt.

Efter løbet blev der igen uddelt præmier i form af keramik-lunder og håndklæder. Dette skete i det lokale indkøbscenter SMS, hvor de lokale fik et indblik i, hvorledes det ser ud, når ca. 120 O-løbsglade personer fræser rundt i byen på kryds og tværs. Til dette løb deltog endvidere flere lokale med fine resultater.

ORIENTERINGSLØB I HAVNARDALUR

Næste dag var hviledag, men torsdag skulle vi igen kæmpe

mod hinanden om at finde vej og løbe hurtigst. Vi blev præsenteret for en gammel kending fra 2017, Havnardalur, som er et rekreativt område lidt uden for Thorshavn. Kortet var blevet kraftigt udvidet, og vi blev sendt ud i et flot terræn. Arrangørerne havde fået koblet en ekstra dimension på løbet, da tågen truede oppe fra højderyggene, som omkransede løbsområdet. Vi blev nu beriget med det længste løb på denne tur, som gik rundt i fint fjeldterræn med relativt fast underlag – dog ikke i bunden, som bestod af en slags gyngemose med rig chance for at få kølet overophedede fødder ned.

Kroppen var ved at være en kende slidt, men trods det havde man det på den måde, at man ikke havde lyst til at stoppe med at løbe, da oplevelsen bare var for stor til at lade være. Sidst vi løb i Havnardalur, blev vi kørt op og ned ad skrænterne og konstant på tværs af gyngemosen. Det tappede kræfterne godt og grundigt. Denne gang fik vi præsenteret en lidt mere flad bane, og jeg løb ”kun” 235 højdemeter på ca. 8,6 km på den 7,1 km lange bane. På de lange baner blev vi ledt ud for enden af et drikkevandsreservoir, hvor 2 halvstore vandløb i hvert sit hjørne udgjorde et meget fint synsindtryk.

Vi havde en post ved siden af en pæn stor sten, som lå umiddelbart ved siden af vandløbet. Placeringen var faktisk så flot, at jeg lige måtte stoppe op i 2 sekunder og nyde situationen. Herfra gik vejen op ad bakken, hvor jeg fik en smag for hvor hurtig tågen kan komme og gå på Færøerne. Tågen kom drivende hen mod mig, og tankerne kredsede nu om, at jeg hellere måtte sætte farten ned (hvis den ellers kunne det...?), da man vist skal være forsigtig i tåget vejr i fjeldet. Ca. 15 sekunder senere trak tågen dog væk igen, og jeg kunne fortsætte som hidtil. Vi fik til sidst lov til at løbe lidt hen over gyngemosen uden at få trukket de sidste tænder ud. Sidsteposten var i øvrigt placeret i en lav bevoksning, som bestod af bjergfyr, og i bunden var lavet et netværk af grøfter.

Posten stod for enden af en af disse grøfter. Jeg kom en kende skævt hen over mosen og ramte mit opfang lidt mere nordligt end ønskeligt. Ved opfanget – en sti – mødte jeg Erik Damgaard fra Fyns PI. Han fik fyret et eller andet af i retning af: ”Jeg ka’ sku’ it’ finn det pis”. Jeg tænkte, at det kunne ikke være så vanskeligt, da der var masser af muligheder for at læse sig ind på kortet og hen til posten. Dog erfarede jeg, at vi var en hel flok, som rendte rundt for at lede efter samme post. Så på forunderlig vis blev op til flere løbere ramt af ”lemming-effekten”,

hvor man hovedløst løber rundt og kigger efter, hvem der finder posten først. Det viste sig at være den forkerte taktik, da ganske mange tabte adskillige minutter på posten – incl undertegnede. Næste gang læser jeg kortet, satser på mine egne evner og lader være med at tage den gule spand over hovedet. Men det lovede jeg vist også mig selv, sidste gang det skete!

Præmieoverrækkelsen foregik ved en shelter plads i nærheden, som KFUM-spejderne i Tórshavn havde udlånt til stævnet. Her blev der disket op med grillpølser og brød. Ekstremt fine forhold.

BY ORIENTERING I TVØROYRI

Det sidste løb i denne omgang foregik på Suðuroy, hvor Erik Flarup – Skive PI – havde været oppe at tegne helt friske kort over byerne Trongisvágur og Tvøroyri. Erik havde i øvrigt også tegnet kortet over Thorshavn. På Suðuroy, som er den sydligste ø på Færøerne, skulle vi løbe i de 2 byer og langs vejen, som løber imellem. Vejret var denne dag klart og lidt lunere end normalt. Dog var der en del blæst, men igen havde arrangørerne ramt plet med vejret og sørget for fin medvind på banen.

Desværre var byerne bygget på skrænter, og banelæggeren havde moret sig med udnytte disse højdemeter. "Skrøget" var godt brugt, men alligevel skulle den have en over nakken. Der var lagt op til en lidt længere sprint, og modsat Thorshavn, var der ikke de helt samme muligheder for finurlige postplaceringer og delstræk. Alligevel havde banelæggeren formået at udnytte kortet til fulde. Der var ikke mange kroge i byerne, som vi ikke fik besøgt.

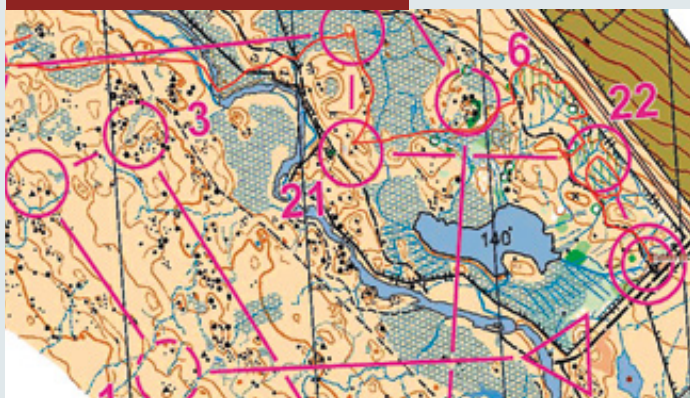
Vores post 1 var placeret inde i et gammelt skur. Egentlig ikke nogen svær post, men når man ikke formår at læse postdefinitionerne, må man løbe et par gange omkring skuret for til sidst at løbe ind og kigge indvendigt i skuret for at finde posten. Op til flere gange blev vi forsøgt lokket i fælder, og flere hoppede på den. Nogle stod for foden af en høj mur og kunne mere eller mindre kigge op på posten, men måtte alligevel løbe ca. 100 m ekstra for at få den klippet. Endvidere var der placeret 2 poster i en lille skov, og flere erfarne o-løbere måtte sande, at det nytter at kigge på kontrolnummeret, inden man klipper og løber videre til næste post. Godt moste kom alle i mål, og de sidste præmier blev overrakt til de mest ivrige og de heldigste.

EPILOG

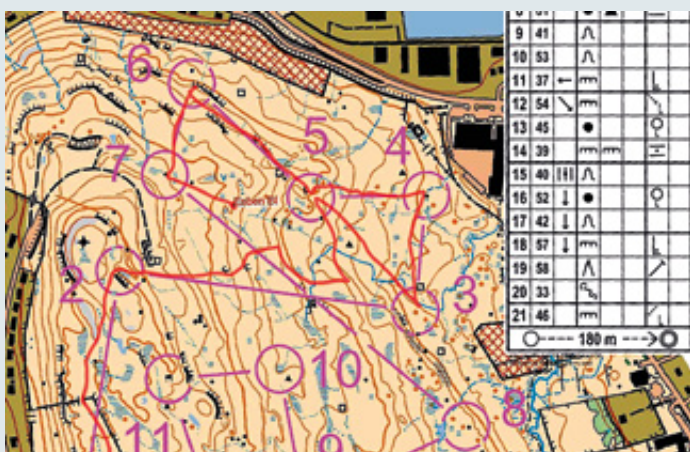
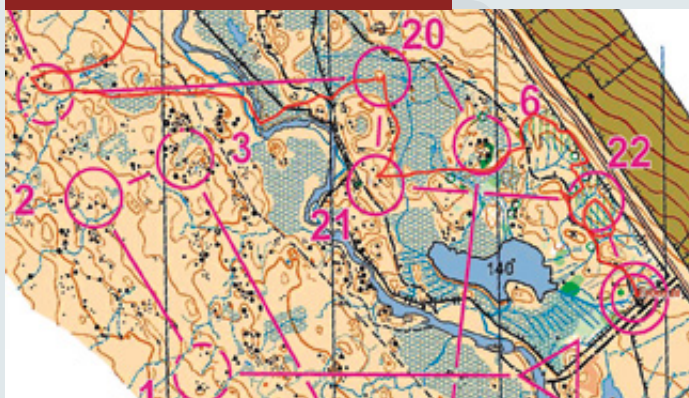
Efter alle løbene blev vores kort offentliggjort på appen O-Track. Her kunne man så uploade sit vejvalg og tidsforbrug. En fantastisk app, der hurtigt afslører, hvor man har kvajet sig eller været ekstra snedig og hurtig i forhold til de øvrige deltagere. Således får man mulighed for præcis evaluering og underholdning bagefter. Til denne artikel er koblet eksempler på, hvor jeg på banen i Toftavatn og Havnardalur mistede kontakten mellem kort og terræn. Sjovt vil nogle sige – andre vil kalde det lærerigt.

I løbet af ugen blev fik vi serveret 4 lækre baner af forskellige karakter. Vi fik set det meste – måske. Hvem ved, hvad Esbjerg PI kan finde på i fremtiden. De har hvert fald vist vejen for, hvad der kan lade sig gøre, når man er drevet af lyst til at give andre en flot og imponerende oplevelse. Mange tak til Erik, Peder, Kristian, Torkil og Mogens for at give os en fantastisk uge på Færøerne. Jeg håber, at I har nydt det ligeså meget som os!

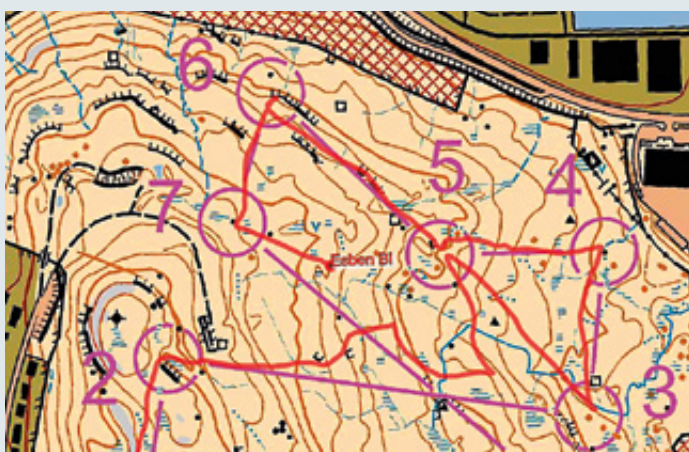
Esbens kvajebom på Havnardalur

Esbens kvajebom nr 2 på Havnardalur

Esbens kvajebom på Toftavatn

Esbens kvajebom nr 2 på Toftavatn

Bakskuld arrangementet på Færøerne

AF Morten Lassen, Fyns PI og Faaborg OK

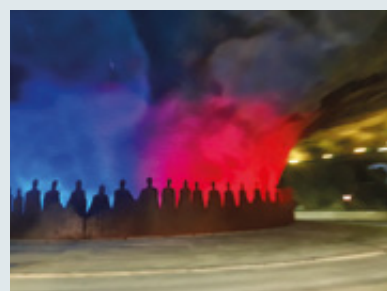
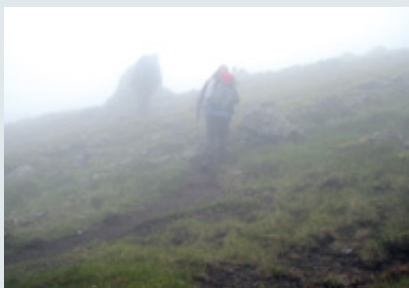
FOTOS Jan Kofoed-Nielsen, Erik Ljungdahl, Erik Lindholdt, Lotte Hjort og Kurt Petersen

For ca 1½ år siden hørte min kone og jeg om muligheden for at komme med på en arrangeret tur til Færøerne i 2021. Vi havde haft kig på Færøerne i lang tid, og da det var corona tider, var det rart at have noget at se frem til. Jeg er civilt medlem af Fyns PI, men meget aktiv i Faaborg OK.

Forventningerne var temmelig store, ikke mindst da programmet efterhånden kom ud til os – og vi blev klar over det kæmpe arbejde, arrangementsgruppen havde lavet for os. Et stramt program med 4 orienteringsløb, 2-3 heldages udflugter og en masse oplysninger om alle de steder vi skulle besøge. Umiddelbart kunne vi se, at vi ville få set både den nordligste og sydligste bygd, ville komme ud til de vestligste fuglefjelde og i det hele taget besøge mange "listige" steder. Efterhånden som afrejsen nærmede sig, blev vi klar over, at Erik Lindholdt havde arbejdet 3 år på Færøerne og derfor havde mange erfaringer og gode bekendtskaber at trække på.

Og lad mig slå fast med det samme: Det blev en uforlignelig oplevelse. Vi har fået et indgående kendskab til dele og hjørner af det færøske liv, livsbetingelser og naturforhold, som vi aldrig kunne have fået på egen hånd og dertil krydret med et fantastisk samvær med de ca. 120 andre deltagere, hvoraf vel godt halvdelen var civilister og/eller orienteringsløbere. Og hvor var det dejligt, at alle var glade og positive og dermed medvirkende til en rigtig god stemning.

En meget vigtig ting på Færøerne er "vejret", hvor man kan opleve alle 4 årstider på én dag, og hvor vi flere gange oplevede tågen komme rullende over fjeld og hav. Torshavn, som vi boede i, har måske nok det dårligste vejr

på Færøerne! I hvert fald var langt de fleste morgener tågede, så vi ikke kunne nyde den ellers fantastiske udsigt over byen og havnen, som vi havde fra vores tilholdssted. Og ofte kørte vi ud i tågen med noget begrænset sigtbarhed, men et par dage startede vi gennem den nye 11 km lange undersøiske tunnel, med verdens eneste undersøiske rundkørsel

med færøsk kunst og lysshow. Her blev givet flere "omgange" af chaufførerne – og når vi så kørte ud af tunnellen (og de mange, mange andre tunneller) var vejret som oftest meget bedre.

I det hele taget var vi, sikkert via arrangementsgruppens indsats, utroligt heldige med godt vejr de steder og på de tidspunkter vi havde brug for det. Vi havde fået at vide, at sejlturen langs Vestmannabjergene og til de nordlige øer, samt nogle af vandreturene, måske måtte flyttes eller helt droppes pga vejret. For på Færøerne bestemmer vejret! Men intet blev aflyst eller flyttet, og alle de længere udflugter havde strålende vejr, med masser af sol og ingen vind. Vi har set de flotteste fjelde, de stejleste klipper ud mod havet – og vi har set det fra vandet og landet,

og samtidig alligevel fornemmet, hvor hurtigt tågen kan ændre både udsigten og temperaturen.

Skal jeg nævne nogle højdepunkter fra turen, er det naturligt at starte med de rent fysiske. Vi havde 2 decidede

"fjeldvandring", hvor langt de fleste deltog i den 7 km lange vandretur fra Saksun til Tjørnavik under kyndig guidning af den lokale, pensionerede politimand, nuværende sys-

selmand og færing, Jens Jensen. Her oplevede vi blandt andet, hvor hurtigt tågen pludselig kan skjule

den næste varde, og hvor let man kan komme på vildspor. Den forreste gruppe kom jo hurtigt op, men overså den korteste

vej op til den første varde, hvad der førte til ca. 500 meter ekstra omvej – og hvor tågen så pludselig skjulte resten af gruppen. Vores kyndige guide var med bagtroppen og sørgede dog for samling af gruppen, og vi oplevede samlet

den fantastiske udsigt fra det højeste punkt ned til fjorden ved Tjórnavík, hvor byen først dukkede op, da der manglede ca. en km nedstigning. Her ventede en lille hyggelig by, hvor den lokale vaffelspecialist diskede op med yderst

mere religiøse og familiebundne end de fleste danskere. Naturen bestemmer, og det er vigtigt at være der i nuet – og for hinanden, og man fornemmer tydeligt færingernes samhørighed og respekt for natur og historie.

Vores udflugt til de nordligste øer bragte os ud til små bygder, som før der blev bygget tunneller, var ekstremt isolerede. Kunoy var en lille bygd med vel højst 70 indbyggere, men beliggende helt vidunderligt i en lille dal, som kun kunne nås via en envejs

tunnel, bygget i 1988. Herfra kunne vi se over til Kalsoy, som vi senere sejlede over til for at se 2 meget isolerede bygder, Tröllanes (15-20 indbyggere) og Markadalur

vellavet kaffe, vafler og lokal marmelade – før enkelte tog en lille badetur, inden vi blev afhentet med bus, der kørte os af de smalle fjeldveje til vores biler.

(30-35), som kun havde indbyrdes kontakt via meget smalle énvejs tunneller. Det var meget specielt at opleve disse 3 isolerede bygder og dertil den nordligst beliggende bygd, Viðareiði, der helt berettiget regnes som én af de smukkeste beliggende på Færøerne. En fantastisk dag i strålende vejr og et indblik i færingernes isolerede, men også smukke og rolige livsbetingelser – i godt vejr.

Inden da havde vi mandag beset den nordligt beliggende bygd, Gjogv, med sin lillebitte naturlige havn og

alle lunderne/søpapgøjerne – og efter en meget spektakulær køretur gennem det grønne, grønne fjeldlandskab. Selv om landet er barsk med fjelde og stejle klipper, udstråler det også en ro med sine grønne skråninger og rislende vandløb. Her passerede vi også Færøernes højeste bjerg, Slettaratindur, som nogle af de "barskeste" fjeldvandrere også besteg en af de senere dage.

Der er næppe tvivl om, at den barske natur betyder enormt meget for færingernes liv. Tilværelsen er totalt afhængig af vejrets luner, og katastrofen lurer lige bag det næste fjeld eller i den næste fjord. Det er derfor nok ikke tilfældigt, at der findes små enkle kirker overalt i selv den mindste bygd og at færingerne er

De kunne kun hejses derop, og hvordan de kunne holde sig deroppe på de smalle og stejle græsområder virkede uforståeligt!

Jeg har ikke skrevet meget om Torshavn, hvor vi boede hele ugen – og hvor vejret generelt

Vores 2 timers sejltur langs de ubeboede Vestmanna-bjerge var også imponerende. Vi blev sejlet ind i de smalleste revner og grotter, så de mange fuglearter – og ikke mindst de udsatte får oppe på de op til næsten 700 m høje fjelde med lodrette sider mod havet.

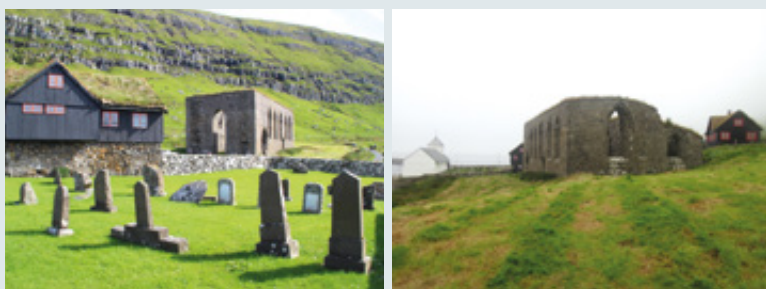

ikke var så godt. Men 2-3 ting skal simpelthen nævnes i forbindelse med byen. Den ene var vores bysprint, som ikke kun pga selve løbet var en oplevelse, men også fordi banen var lagt gennem den smukke gamle del af byen med smalle og finurlige passager.

Den anden var vores sidste dag i Torshavn, hvor vi havde hele dagen til egen rådighed – og vejret simpelthen var strålende med ca 20 grader og høj sol. Alle nød vist fortovsrestauran-

terne, men vi var også en hel del, som vandrede hele eller dele af turen til Kirkjubøur, en lille by, der rummer både kirke og kirkeruiner – og sin helt egen betydningsfulde historie om Færøerne. Fjeldturen var utroligt flot, med udsigt over både Torshavn, Kirkjubøur og de omliggende, nærmest utilgængelige øer – og at nyde frokosten i vindstille vejr efter at have beset den lille, meget sparsomt indrettede kirke, og den store middelalder-ruin, hvorfra nogle af Færøernes vigtigste historiske minder, 15 smukt udskårne kirkestolerygge nu er udstillet på Nationalmuseet i Torshavn, efter i mange år at have været i Danmark.

En fantastisk måde at runde en uforglemmelig tur af på, og vi er meget glade og taknemmelige for at have fået et indblik i både Færøernes natur og historie, og at have oplevet hvor tæt færingerne egentlig er på os andre danskere – og så alligevel hviler helt i sig selv, rolige i deres smukke og grønne omgivelser.

Kan man tage SMÅBØRN MED TIL

Politidirektør Michael Boelsen og
Jan Højgaard fra Nes Kommune

O-LØB? ER DET IKKE MEST FOR SENIORER? OG ER DET IKKE FOR KOLDT OG OUTDOORAGTIGT AT TAGE TIL FÆRØERNE MED SMÅ BØRN?

AF Julie Pio Kragelund

FOTOS Julie Pio Kragelund og Jan Kofoed Nielsen, PI-København

I august 2021 var jeg på Færøerne med min mand og 3 små børn på 3, 6 og 8 sammen med Politiets Idrætsforening. Det var vi faktisk også i 2017, da Bakskuldløbsarrangementet første gang fandt sted.

Det at vi skulle på tur med mere end 100 politifolk var vel nok hovedattraktionen, da vi begav os mod Færøerne. Skuffelsen var til gengæld også eklatant, da vi ved første stævneplads steg ud af bilen og mødte politifolkene. Konrad på 8 år hviskede: "Men mor, det er jo bare folk i løbetøj ligesom derhjemme...". Heldigvis blev vi reddet på troværdigheden, da politimesteren i fuld uniform erklærede stævnet for åbent.

ORIENTERINGSLØB GIVER SKØNNE LIVSDUELIGE FÆRDIGHEDER

I vores familie har vi siden ungerne var ganske små dyrket familieorienteringsløb. Det er en eminent måde at komme ud i naturen off the beaten track på en sikker og planlagt måde. Det at gå mellem grustierne, tværs over en eng, krydse et vandløb appellerer direkte til børns fantasi. Børn elsker at komme væk fra de lange, lige stier og finde gemte ting og være på opdagelse. Derudover synes jeg også, det at kunne finde vej, stole på egne valg og kunne læse naturen er virkelige gode og vigtige færdigheder at lære børn. Det er med til at give ro, selvværd og tryghed som er gode ting at have med i livets rygsæk.

FAMILIEORIENTERING

Der er flere og flere danske klubber, som favner familiedelen i orienteringsløb. Et voksende antal steder kan man jage poster med dinosaurer, Paw Patrol eller Disney figurer. Distancerne er korte og med mange poster med kort afstand tilpasset en lille rolling, der har brug for hyppige belønninger og sejre for at holde motivationen kørende. Nogle steder er der endda slik, saftvand eller hyggelig klubhus frokost ved målgang.

Til løbene på Færøerne løb vores store knægt selv sammen med min mand som skygge. Jeg gik, sang, moslede, forhandlede, hyggede, vingummignaskede og stenkastede mig gennem ruterne med vores 2 små. Og

ORIENTERINGSLØB på Færøerne?

Artiklens forfatter Julie Pio Kragelund med en af børnene

Stævneåbning fra venstre politidirektør Michael Boelsen, stævneleder Erik Lindholdt og th Jan Højgaard fra Nes Kommune

Stævneåbning, deltagerne lytter til velkomsttalerne fra politidirektør Michael Boelsen og Jan Højgaard fra Nes Kommune

den vilde natur gjorde også stort indtryk på dem. Ikke så meget skønheden og vidderne, som slog mig gang på gang, men mere de kæmpestore sten, man kunne hoppe på. De utallige vandløb, der skreg på at få kastet sten i sig, og de gyngende dynger af lav og mos, som skulle hoppes på med hvin og sus i maven til følge. De helt store stemmeslugere var, da vi fandt 8 rådne store halvspiste fisk, en virkelig død fugl og et gammelt reb. Så var lykken gjort. Grillpølserne ved det tredje løb var også et stort hit og en tilbagevendende motivator de 3,7 km rundt på ruten.

ROLLINGER OG BEDSTEFORÆLDRE

To af dagene på Færøerne var vi med på vandredflugter som arrangørerne havde arrangeret. Vores børn er vant til at vandre og har været på ture i flere dele af Skandinavien. Ofte er der lidt brok, utålmodighed, små ben, der strejker, "hvornår er vi der" og "jeg skal altså lige" på store dele af turen. Men på vandreturene

på Færøerne var det anderledes. Vores to store drenge Konrad på 8 år og Mads på 6 år strøg afsted i front. De snakkede løs med "en masse politimænd og damer" og hyggede sig virkelig i selskab med personer, hvoraf mange var mere end 5 og 10 gange deres egen alder. Og netop det er en skøn og vigtig pointe. Børn og bedsteforældre passer ofte rigtig godt sammen til friluftsoplevelser. Bedsteforældre har tid, overskud og lyst til at høre om biller, kigge på flotte sten og plukke blomster undervejs på turen. De er gode til at gå i øjenhøjde og huske hyggen. Fuldstændig som børn. Og som en ekstra bonus for bedsteforældrene, så viser videnskaben, at det er særdeles livsforlængende samt fysisk og kognitivt stimulerende at være sammen med små børn. Uagtet om det er egne børnebørn eller andres.

Tusind tak til stævneledelsen for denne gang, for det fantastiske arrangement, og fordi vi endnu engang måtte være med.

FRA REDAKTIONEN

Skribenten Julie Pio Kragelund er dyrlæge i Forsvaret og en outdoorglad mor. Hun er forfatter til bogen "Frilftsrollinger - sådan kommer du ud i naturen med dine små børn" juni 2020 og "Frilftsrollingers favoritter i de danske nationalparker" oktober 2021. www.frilftsrollinger.dk

Mogens Jørgensen, Torkil Hansen og Erik Lindholdt fra Stævneledelsen i stævnecenteret, hvorfra beregningen også blev håndteret

Stævneåbning, fra venstre Jan Højgaard fra Nes Kommune, stævneleder Erik Lindholdt og th PD Michael Boelsen

Arne Pedersen, Randers PI tæt fulgt af Vagn Stensig Kristensen, Skanderborg PI

Kysten ud for Vestmanna

De to hviledage, hvor der ikke var O-løb, var der arrangeret fjeldture - bare for at holde os varme

Stævneåbning i Havnardalur ved viceborgmester Annfinn Brekkstein, Tórshavn kommune

Starten i smukke omgivelser ved Toftavatn

Gjógv

Hvor skal vi nu hen?

Kortlæsning på den første af mange stigninger

Kurt Pedersen, Assens PI

Spændende at løbe i de små gyder på Tinganes

Philip Knak og Mette Stub, PI-København

Hele holdet "tæt på toppen" i blæsevej

STÆVNELEDELSEN SIGER TAK

AF Erik Lindholdt, Esbjerg PI

TAK! For stævneledelsen fylder det lille ord med den store betydning godt op i vores refleksion efter endnu en omgang "Bakskuldløbet på Færøerne". For vi skylder rigtigt mange på Færøerne og i Danmark en stor tak for den helt fantastiske hjælp, støtte og sparring, som vi har modtaget under forberedelser og afvikling af stævnet. Uden Jeres imødekommerhed og lyst til at bidrage var vi aldrig nået i mål.

En særlig tak til bestyrelsen i Esbjerg PI, der endnu engang viste tillid til en flok småtossede o-løbere, som stadig troede på muligheden for orienteringsløb på Færøerne.

Stævneledelsen